

Kúria

mint felülvizsgálati bíróság

v é g z é s e

Az ügy száma: Kfv.III.37.326/2023/2.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Gyurán Ildikó előadó bíró, Dr. Farkas Katalin bíró, Dr. Sugár Tamás bíró, Dr. Bérces Nóra bíró

A felperes: felperes1 (cím1)

A felperes képviselője: Lajer Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Bácsatyai György, cím2.)

Az alperes: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatala (1015 Budapest, Ostrom utca 23-25.)

Az alperes képviselője: dr. Géczi Kinga kamarai jogtanácsos

A per tárgya: hírközlés-felügyeleti ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes, 16. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: a Fővárosi Törvényszék 2023. április 6-án kelt 44.K.700.839/2023/11. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes EE/23185-6/2022. számú határozatában a felperest – egyebek mellett – 2.550.000,- forint építésügyi bírsággal sújtotta, mert a felperes mint építtető a „... település FTTH hálózat építése” tárgyú beruházásnál az építőipari kivitelezési tevékenységről szóló 191/2009. (IX.15.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Épkiv.) 24. § (4) bekezdése szerinti e-építési napló készenlétbe helyezése és a kivitelező meghívása nélkül végezte a kivitelezést. Ennek kötelezettségét az elektronikus hírközlési építmények elhelyezéséről és az elektronikus hírközlési építményekkel kapcsolatos hatósági eljárásokról szóló 20/2020. (XII. 18.) NMHH rendelet (a továbbiakban: NMHH rendelet) 8. §-a írja elő. A bírság összegét az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) 50/A. § (1) bekezdés c) pont cb) alpontja alapulvételével állapította meg figyelembe véve azt, hogy a hírközlési e-napló vezetése nélkül jogsértően megépített építmény nyomvonalának hossza 6,9 km volt. Egyidejűleg a felperes részére fennmaradási és továbbépítési engedélyt adott.

[2] A felperes keresettel támadta az alperes határozatát és kérte annak megváltoztatását, a bírság elengedését, másodlagosan annak mérséklését, illetve törlését. Az elsőfokú eljárásban kérte a vele szemben kiszabott további bírságokat kiszabó határozatokkal/végzésekkel szemben indult ügyek egyesítését.

Az elsőfokú ítélet

[3] A törvényszék ítéletével a keresetet elutasította.

[4] Abból a megállapításból indult ki, miszerint a felperes nem vitatta azt, hogy e-építési napló vezetésére volt köteles volt, azonban e kötelezettségét elmulasztotta, ezzel pedig jogsértést követett el. Másrészt nem kifogásolta az e-építési napló vezetése nélkül kivitelezett építményrész nyomvonalának hosszával kapcsolatos alperesi megállapítást sem.

[5] Az e-napló készenlétbe helyezése kétségkívül a felperest mint építtetőt terhelte. Akinek e kötelezettsége teljesítésével kellett volna megteremteni a lehetőségét a kivitelezés további résztvevői számára ahhoz, hogy a saját bejegyzéseiket, észrevételeiket a jogszabályok szerint rögzítsék. Ez pedig a kivitelezés nyomkövethetőségének alapvető feltétele.

[6] A bírság összegének vitatása körében hangsúlyozta, határozatában az alperes az elektronikus hírközlési rendszerek építésügyi előírásai, mint speciális ágazati jogszabályok alkalmazásával, és nem mérlegelési joga gyakorlásával határozta meg a bírság összegét. A bírságot kiszabó rendelkezés jogszerűsége körében ezért a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 85. § (5) bekezdése szerinti vizsgálatot nem folytatta le.

[7] A bírság kiszabásának alapját képező jogsértés az volt, hogy a kivitelezési tevékenység a kezdetétől annak helyszíni ellenőrzést követő megnyitásáig terjedő időtartamban e-építési napló vezetése nélkül folyt. A felperes által megjelölt Étv. 49. § (2) bekezdése pedig csak a szabálytalanság megszüntetése esetére írja elő a bírság elengedését. A hivatkozott rendelkezés második mondata egyértelművé teszi azt is, hogy más esetekben a kiszabott építésügyi bírság nem engedhető el.

[8] A felperes a bírság aránytalanságát is alaptalanul kifogásolta, az ugyanis nem az alperes mérlegelésén, hanem az általa alkalmazott, a bírság kiszabásának objektív keretrendszerét megállapító jogszabályok előírásain alapult. A feltárt jogsértés tartalmából és a tényállás további jellemzőiből adódott az, hogy az alperes nem bontási kötelezettséget írt

elő. Ez a hivatkozás azonban a felperes jogsértő mulasztását nem mentette ki, és az Étv. 49. § (2) bekezdése alkalmazásának jogalapját sem teremtette meg.

[9] Az Étv. 49. § (2) bekezdéséből nem következik az sem, hogy a bírság elengedésének elmaradását – a bírság kiszabását eredményező jogsértés körülményeinek feltárásán túl – az alperesnek külön indokolnia kellett köteles.

[10] Az alkalmazandó jogszabályok körében kifejtette, az, hogy az előzetes bejelentés alapján a felperes meddig folytathatta volna az építési tevékenységet, nem volt releváns, mivel az alperes az általa feltárt szabálytalanság miatt a kivitelezést leállította és annak további folytatását megtiltotta. A szankció alkalmazására már egy ezt követő eljárásban, a felperes 2022. október 4-én benyújtott kérelmére indult fennmaradási és továbbépítési engedélyezési eljárásban került sor.

[11] A bírság összegének meghatározására irányadó jogszabályok körét azon eljáráshoz igazodóan kell meghatározni, amely keretei között a bírság kiszabását szükségessé tevő jogsértést az alperes megállapítja.

[12] Az alperes helyesen a fennmaradási és továbbépítési engedélyezési eljárás időpontjában hatályos jogszabályok alapján járt el, ami nem jelent visszaható hatályú jogalkalmazást.

[13] Az Eht. 49. § (4) bekezdés g) pontjának sérelmével, illetve a bírság összegének annak alapján történő számításával kapcsolatos érdemi, az alperes határozatának jogszerűségét alátámasztó indokolást a felperes nem adott elő, ezért e körben érdemi vizsgálatot a bíróság sem végezhetett. Az Eht. 50/A. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazásával történő megállapítás kapcsán azt sem fejtette ki, hogy a többféle számítási mód közül melyik alkalmazásával jutott arra, hogy a bírság összegét az általa összeállított táblázat szerint 1.200.000 Ft-ban kellene megállapítani.

[14] E számszaki levezetés hiányán túl az elsőfokú bíróság nem osztotta a felperesnek az NMHH rendelet 33. §-a szerinti átmeneti szabályok alkalmazásából a bejelentés nélküli építésre vonatkozó bírságkiszabási szabályok alkalmazására vonatkozó és a felperesnek az Eht. módosításával kapcsolatos érveit sem. A módosítás ugyanis az építető személyét érintően nem, kizárólag a bírságmérték számítási módját meghatározó jogszabályszöveg megfogalmazásában került módosításra, amely a számítás módján nem változtatott.

[15] Egyidejűleg a törvényszék a perek egyesítésére irányuló felperesi kérelmet elutasította.

A felülvizsgálati kérelem

[16] Az ítélettel szemben jogszabálysértésre hivatkozással a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen kérve annak hatályon kívül helyezését, az eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását. Másodlagosan az ítélet oly módon történő megváltoztatását indítványozta, hogy a Kúria a támadott közigazgatási cselekményt semmisítse meg és kötelezze az alperest új eljárás lefolytatására. Egyidejűleg azonnali jogvédelem iránti kérelmet is előterjesztett.

[17] A felülvizsgálati kérelme befogadását megítélése szerint a joggyakorlat egységének, továbbfejlesztésének biztosítása és az ügy társadalmi súlya indokolja a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjai szerint.

[18] Az egyesítés iránti kérelme elutasítását vitatva kifejtette, az jelentősen megnehezítette a bírósággal történő kapcsolattartást, figyelemmel arra is, hogy jelen ügyön túl, további nyolc hatósági döntésre vonatkozóan terjesztett elő egységes keresetet. Az ügyeket az eljáró bíróság elkülönítette, majd a releváns ügyben kidolgozott „panelt-t” copy&space funkcióval emelte át. Valamennyi építkezés nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügy volt, így a rövid eljárási határidők okán az ügyek elkülönítése megnehezítette a jogérvényesítést.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[20] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[21] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban felperes által előadottakat, a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[22] A felülvizsgálati bíróság mindenekelőtt hangsúlyozza, a befogadásról szóló döntés azt a célt szolgálja, hogy a Kúria az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia.

[23] A Kúria a joggyakorlat egységének biztosítása – a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpont –érdekében a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős határozat olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. Alapot adhat a felülvizsgálatra az is, ha a jogerős határozat által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat ugyan kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel már nem támogatható.

[24] A felperes a felülvizsgálati kérelmében nem jelölt meg a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, kúriai iránymutatást igénylő problémát. Nem mutatott be eltérő bírói döntéseket, illetve azt sem, hogy a bírói gyakorlat nem egységes, vagy annak egysége – ellentétes jogértelmezés miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna vagy a jogegység megbomlásának a veszélye fenyegetne.

[25] Szövegszerűen kizárólag az ügyek egyesítésének elmaradását vitatta, arra azonban nem tért ki, hogy a feltételezett jogsérelem milyen olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, illetve, hogy a jogértelmezést igénylő – de a Kúria számára nem ismert – elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat miért nem egységes. Ilyen jogkérdést a Kúria sem azonosított.

[26] A Kúria joggyakorlata az ügyek egyesítése, elkülönítése tárgyában kiforrott és egységes (például Kfv.II.37.887/2018/10., Kfv.III.37.055/2015/6.) azzal, hogy az elkülönítés, illetve egyesítés a pervezetés körében hozott bírói döntés, mely önálló jogorvoslattal nem támadható. A határozat meghozatala során a bíróságnak az elbírálás elősegítését és hatékonyságát kell figyelembe vennie, a felek által előterjesztett ilyen tárgyú kérelmekhez nincs kötve.

[27] Ennek okán a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[28] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ab) alpont szerinti társadalmi jelentőségre alapozott oknál fogva – felperes által e pontban kifejtettekkel szemben – a felülvizsgálati kérelem befogadásának akkor van helye, ha az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége miatt indokolt. E befogadási feltétel azt követeli meg, hogy a döntés a társadalom szélesebb körére – legalább áttételesen – jogi hatást gyakoroljon. A Kúria szerint azonban jelen ügy a jogalanyok széles körét sem közvetett, sem közvetlen módon nem érinti, rájuk semmilyen formában nincs kihatással. A Kúria továbbá nem észlelte a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogkérdések tömeges számban történő előfordulását sem.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 117.§ (4) bekezdése alapulvételével – a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett – a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi ok alapján megvizsgálta, és megállapította, hogy a befogadás feltételei egyéb okból sem állnak fenn. A felülvizsgálati kérelem felsőbbbíróági iránymutatást igénylő kérdést nem vetett fel, ezért a Kúria a rendkívüli jogorvoslati eljárásnak minősülő felülvizsgálati eljárás lefolytatására nem látott indokot.

[30] A kifejtettekre tekintettel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdés alapján megtagadta. Ennek okán a felperes azonnali jogvédelem elrendelése iránti kérelméről való döntéshozatalt mellőzte.

Az alkalmazott jogszabályok

[31] Kp. 118. § (1) és (3) bekezdés

A döntés rövid tartalma

[32] *A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontjaira hivatkozással a felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.*

Záró rész

[33] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja értelmében felülvizsgálatnak nincs helye.

[34] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadása tárgyában a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson kívül határozott.

Budapest, 2023. május 30.

Dr. Sperka Kálmán s. k.

a tanács elnöke Dr. Gyurán Ildikó s. k.

előadó bíró

Dr. Farkas Katalin s. k.

bíró

Dr. Sugár Tamás s. k.

bíró

Dr. Bérces Nóra s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő

